

„Megszólította őt: Kövess engem! A vámos erre fölkel, és mindenét otthagyva, követte Jézust.”

Ki lehetett Lévi, aki Jézus hívására felállt és otthagyott mindent? Tudjuk, hogy zsidó származású volt, zsidó hagyományokon nőtt fel, okos volt, hiszen komoly pénzekkel dolgozott, gazdag is lehetett, mert mi más oka lehetett volna, hogy ezt a kitaszított pária életet élje, és Jézusnak is tudott nagy lakomát rendezni.

Saját népe megvetette, a rómaiak lenézték, családja kitaszította. Bizonyára magányos volt és boldogtalan.

A neveltetése, környezete beleégetett a lelkébe olyan mélyen gyökerező világnézetet, amely nem veszíthető el, legfeljebb elnyomható. Talán történt valami megrázó esemény, ami miatt hirtelen önállóságra kényszerült, és fiatalon ezt az életet választotta?

Érezte, hogy valami másnak kell következnie, ez a világ nem mehet így tovább. Változás kell, csak először rosszul döntött, vámos lett, két kultúra határán. Valószínűleg szenvedett ebben a helyzetben, de nem látott kiutat, mert még a biztos rosszat sem adjuk fel a bizonytalan jövőért.

Már többször láthatta Jézust és ismerhette tanítását, talán el is gondolkodott rajta. Amikor az Úr elhívta, lelkében már készen állt a továbblépésre.

Kimentődött abból a szorult helyzetből, ami nem volt jó neki, és nem volt Istennek tetsző sem. Visszanyerte zsidóságát, családját, barátait, kapott új foglalkozást, új identitást.

Ilyen az, amikor valaki megtér. Így történik. Átalakul a gondolkodása, megváltozik az élete.

Hiszem azt, hogy Lévi-Máté (a Máté név jelentése: Isten ajándéka!) nem véletlenül volt ott és akkor, amikor megszólított. Hiszem azt, hogy az életünk nem véletlenek sorozata, hanem az üdvösségünk útját járjuk. Istennek volt egy álma Mátéről, *és van egy álma rólunk is, mert mindnyájunkat maga mellett akar tudni.*

Vajon hány Lévi van körülöttünk, akinek Mátévá kellene lennie? Aki beleragadt egy szerepbe, és nem tud szabadulni?

Évtizedek óta járjuk a gondolatátalakítás útját. El tudunk még rugaszkodni belénk égett-égetett gondolatsablonoktól? El kell szakadnunk tőlük? Be tudunk még fogadni új gondolatokat? Van még bennünk kíváncsiság? Szükségünk lehet még nagy lépésre?

Bitter Gyöngyi, Mór